

Lovforslag nr. L 64. Fremsat den 18. januar 1991 af Lysholm Christensen (KRF), Glønborg (KRF), Kofod-Svendsen (KRF) og Inger Stilling Pedersen (KRF)

Forslag

til

Lov om ændring af næringsloven

§ 1

I næringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 25. marts 1988, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes som ny paragraf:

»§ 10 a. Handlende må ikke sælge stærke drikke til personer under 18 år.«

2. I § 27, stk. 1, udgår »§ 11, stk. 1«.

3. I § 27 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Overtrædelse af § 10 a straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder eller i gentagelsestilfælde med hæfte.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Danskernes forbrug af alkohol er steget til det tredobbelte fra midten af halvtredserne til sidst i halvfjerdserne. Derefter har gennemsnitsforbruget holdt sig nogenlunde konstant på ca. 12 l ren alkohol pr. indbygger om året (personer over 14 år).

Traditionelt har alkohol som nydelsesmiddel været forbeholdt voksne. Imidlertid viser undersøgelser, at unge overtager voksnes drikkemønstre tidligere end før i tiden. De unge begynder at drikke i en tidligere alder. Det er blevet mere almindeligt at drikke, end det var tidligere. De unge drikker oftere end før og i mere dagligdags situationer. Forbruget er altså blevet mere hverdagspræget. (Danskernes alkoholvaner, Alkohol- og Narkotikarådet 1982).

I de seneste år er der ikke lavet en landsundersøgelse af unges alkoholforbrug, men der er flere steder foretaget lokale eller regionale undersøgelser.

Af en undersøgelse fra Nordjyllands Amt fremgår, at i gruppen unge hovedsagelig mellem 13 og 18 år har 11 pct. et forbrug, der karakteriseres som højt. Det fremgår endvidere, at alderen har en klar indflydelse på, hvor ofte man drikker, og på forbrugets størrelse. Fra 15-års-alderen har halvdelen af de unge et jævnt forbrug af alkohol. (Unge, Fritid og Rusmidler, Nordjyllands Amt 1988).

Alkoholforbruget blandt unge frembyder et stadigt problem, som har vidtrækkende følger såvel menneskeligt som socialt.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at et forbud mod salg af stærke drikke til personer under 18 år vil medføre en begrænsning i deres alkoholforbrug.

Salg af stærke drikke til personer under 18 år er alene begrænset gennem § 29 i lovebekendtgørelse nr. 186 af 25. marts 1988 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., der forbyder servering i restaurationer m.v. for personer, der ikke er fyldt 18 år, men loven tager ikke stilling til salg af stærke drikke uden for restaurationsvirksomhed, f.eks. gennem butikshandelen.

I Norge gælder en 18-års-grænse for køb af stærke drikke. For at undgå salg af alkohol til mindreårige er reglen den, at alle under 23 år uopfordret skal vise legitimation i dagligvarebutikkerne. Der er bred enighed om, at denne ordning skaber ansvarsfølelse og

gode holdninger i den voksne del af befolkningen. Ved denne lov understreges det, at ungdom og alkohol ikke hører sammen. Det antages også, at forbudet har medført et betydeligt lavere alkoholforbrug blandt unge.

Lovforslaget indebærer flere kontrolproblemer. Bedømmelse af de unges alder vil givetvis resultere i mange fejlvurderinger. Den handlende må således sikre sig ved at kræve dokumentation for alder.

Desuden vil køb af stærke drikke i nogen udstrækning foregå ved, at personer over 18 år indkøber stærke drikke til personer under 18 år. Kontrol heraf er næsten umulig. Imidlertid er kontrolproblemet i denne situation stort set identisk med problemet i restaurationslovens § 29 og fyrværkerilovens § 6, stk. 1, hvor salg til personer under 18 år er forbudt. Her har lovgiver således valgt at leve med kontrolproblemet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Stærke drikke defineres på samme måde som i restaurationslovens § 12.

Ved stærke drikke forstås således:

1. vin, frugtvin og andre ved alkoholgæring fremkomne drikke med over 2½ rumprocent alkohol,
2. destillerede alkoholiske (ethanolholdige) drikke,
3. øl med 2¼ vægtprocent alkohol (ethanol) eller derover samt
4. drikke tilsat de under 1-3 nævnte drikke.

Til nr. 2

Ved den foreslåede ændring udgår i straffebestemmelsen § 27 henvisningen til den ophævede § 11.

Til nr. 3

Straffebestemmelsen går fra bødestraf til hæfte. Denne relativt vide strafferamme er valgt ikke mindst af hensyn til den præventive virkning over for handlende. Handlende, der gentagne gange overtræder bestemmelsen, bør idømmes ubetinget frihedsstraf. Straffebestemmelsen svarer til straffebestemmelsen i restaurationslovens § 32.